

čeno, peníze od dlužníků pro věřitele přijmouti a nebyl již zástupcem tohoto (viz § 60 ex. ř. a § 334 (1) jedn. řádu). František K. nebyl tedy ani v místnostech soudních oprávněn přijmouti od povinných dlužné plnění, a to tím méně na poště, kde zřejmě nebyl ve funkci výkonného orgánu v oné exekuční věci. Ani skutečnost žalobci tvrzená, že prý peníze poslali K-ovi ve lhůtě tří týdnů, jak jim to prý nařídil při výkonu exekuce, nemá významu a nebylo tudíž třeba ji zjistiti, ježto tím nemohl být prodloužen výkon zabavení, který je skončen tím, že výkonný orgán zabavení provede a je v protokolu zájemním vyznačí a pak spis odevzdá soudu.

Čís. 15471.

I. Nepatrí před pracovní soudy spor opřený o zodpovědnost' na základe prevzatia obchodu.

II. Zo smluvy, uzavrenej centrálou, nemôže byť žalovaná filiálka.*)

(Rozh. zo 6. októbra 1936, Rv IV 431/36.)

Žalobník bol úradníkom banky S. v jej filiálke v M. a po prevzatí tejto filiálky bankou Č. prijatý bol centrálou banky Č. do služieb tejto banky a služebne pridelený do jej filiálky v M. Žalobou, podanou u okresného súdu, oddelenia pre pracovné spory, domáhal sa žalobník — po zrušení jeho služebného pomeru výpoveďou — na žalovanej banke Č. filiálke v M. zaplata: 1. odmeny 11.400 Kč za práce prez čas, konané vo filiálke banky S. v M. — na tom základe, že žalovaná strana je za tento dlh zodpovedná ako prejímateľka obchodu filiálky banky S. v M., 2. odmeny 3.400 Kč za práce prez čas, konané u žalovanej strany, a 3. doplatku svojich služebných požitkov 14.000 Kč na výpovednú dobu. — Žalovaná opovedala spor banke S., ktorá vstúpila do sporu ako vedľajšia intervenientka v prospech žalovanej strany.

Súd I. stolice žalobu zamietol z toho dôvodu, že žalovaná strana: banka Č. filiálka v M. nie je v spore pasívne legitimovaná, lebo služebnú smluvu so žalobníkom uzavrela centrála tejto banky a zo smluvy, uzavrenej centrálou, nemôže byť žalovaná filiálka. Odvolací súd rozsudok súdu I. stolice potvrdil. Dotyčne sťažnosti žalobníka — prednesenej v odvolaní —, že nemala byť pripustená vedľajšia intervencia banky S., odvolací súd v svojich dôvodoch uviedol, že banka S. má — do žalobného nároku svrchu pod 1. uvedeného — právny záujem na výsledku sporu a že bola preto súdom I. stolice jej vedľajšia intervencia správne pripustená.

Najvyšší súd rozsudok odvolacieho súdu v časti, týkajúcej sa žalobného nároku svrchu pod 1. uvedeného, zbavil — s účinkom aj na rozsudok súdu I. stolice — účinnosti a sporné pokračovanie dotyčne tohoto žalobného nároku zastavil; čo do zbývajúcej časti rozsudku odvolacieho súdu dovoláciu žiadosť žalobníka zamietol.

*) Rovnako: Úr. sb. 2011.

D Ž v o d y:

Žalobník uplatňoval žalobou, podanou u okresného súdu v M., oddelenia pre pracovné spory, proti žalovanej banke Č. filiálke v M. jednak nárok na zaplatenie odmeny za práce prez čas, konané u banky S., filiálky v M., na tom základe, že žalovaná banka je za túto pohľadávku zodpovedná ako prejímateľka obchodu filiálky banky S. v M., jednak nárok na odmenu za práce prez čas v sume 3.400 Kč a na požitky na výpovednú lehotu v sume 14.400 Kč, ktoré mu je žalovaná strana povinná platiť ako jeho zamestnávateľka.

Pracovné súdy sú podľa § 1 zák. čis. 131/1931 Sb. z. a n. výlučne príslušné rozhodovať o sporoch z pracovného, služebného alebo učebného pomeru, založeného súkromnoprávnou smluvou, vzniklých medzi zamestnancom a zamestnávateľom. Spor, oprený o zodpovednosť na základe prevzatia obchodu, nie je takým sporom. Je tu preto daná sporu prekážajúca okolnosť podľa bodu 1 § 180 Osp., ktorej si všíma dovolací súd podľa odst. 2 § 35 zák. č. 131/1931 Sb. z. a n. a § 540 Osp. z úradnej povinnosti. Bol preto spor o tomto žalobnom nároku podľa § 182 Osp. zastavený.*)

Pokiaľ bol rozsudkom odvolacieho súdu zamietnutý žalobný nárok, vznesený proti žalovanej banke Č., filiálke v M., z dôvodu nedostatku pasívnej legitimácie žalovanej strany, nespoznal Najvyšší súd zákonného dôvodu, aby rozsudok odvolacieho súdu bol zmenený, zrušený alebo rozviazaný (srov. rozh. Úr. sb. č. 2011).

Dotyčne sťažnosti proti pripusteniu vedľajšej intervencie banky S. prijal Najvyšší súd správne dôvody odvolacieho súdu, avšak vypustil z nich časť, týkajúcu sa nepoužitia včasného opravného prostriedku proti vzneseniu o pripustení vedľajšej intervencie.

Čís. 15472.

V zúčtování vkladu komanditisty na jeho dluh u komanditní společnosti na běžném účtu jest spatřovati vrácení v k l a d u.

(Rozh. ze dne 7. října 1936, Rv I 2329/34.)

Žalovaný byl komanditistou firmy bankovní společnosti N. Když vystoupil, činil jeho komanditní vklad 50.000 Kč, jenž mu také byl vyplacen. K věřitelům společnosti patřil zemřelý otec žalobkyně s pohledávkou ze svého vkladu u společnosti. Žalobkyně (dědička) tvrdíc, že za zaplacení této pohledávky ručí žalovaný s komanditním vkladem 50.000 Kč, domáhá se jeho zaplacení na žalovaném. N i ž š í s o u d y uznaly podle žaloby, o d v o l a c í s o u d z těchto důvodů: Žalovaný přiznal, že svůj vklad obdržel zpět a sice část zúčtováním na svůj dluh u společnosti a část hotově. Avšak takové splacení podílu jest dle

*) Vid' teraz čl. IX. zák. č. 161/1936 Sb. z. a n.